

AKTIV UČITELJIC SLOVENŠČINE

»Krepost je, da imaš ljudi rad, modrost pa je, da jih razumeš.« (Konfucij)

Razumeti, kar se dogaja okrog tebe, ko leta tečejo in so dnevi vse krajši ..., mladostniki pa vedno mlajši ...

Usoda, ki me je zmamila v ta »čarni ris«, je hotela, da sem nekaj zapisala že v prejšnjem tisočletju, pa potem še leta 2007 in spet danes.

Kaj se je spremenilo?

Veliko in nič.

In kaj se je na področju maternega jezika spremenilo od leta 1947?

Nekoč kovinarji s kladivom in pilo, danes računalnikarji z miško in mehatroniki z zapletenimi mehatronskimi sistemi.

Fran Milčinski Ježek bi rekel: *»Človek ni eden, človeka sta dva, eden špancira, drugi gara.«*

A človek je »eden«.

Mi zna kdo pokazati koga, ki se uresniči po ali na spletu? Koga, ki je Slovenec in sanja v angleščini? Koga, ki jezika in sporazumevanja ne potrebuje?

Nekoč in danes.

Z deklico je treba spregovoriti, delodajalcu se je treba predstaviti, poročilo je treba zapisati, kaj nas »žuli«, je treba povedati ... Sanjati moramo ...

Zato smo tu. Slovenistke. Učiteljice maternega jezika. Zato vztrajamo. Jaz in cela vrsta mojih kolegic, ki so v teh desetletjih prihajale in odhajale ...

Kako že pravi renesančni humanist T. Moore, in po njem še marsikdo, o stopnjah človeštva? Da smo prešli od DIVJAKOV k BARBAROM in nato postali CIVILIZIRANCI. Če njegove stopnje razvijamo dalje, smo danes, ali pa bomo v bližnji prihodnosti, VISOKO RAZVITA TEHNOLOŠKA BITJA.

Brez jezika, brez sporazumevanja???

Ne več ljudje.

Naj, kot sem začela, končam s Konfucijem: **»Narava nam je dala dvoje oči in ušes, toda samo en jezik, da bi lahko gledali in poslušali, toda manj govorili, saj nikoli ne moremo izreči toliko modrosti, kolikor lahko zamolčimo neumnosti.«**

Barbka Lamovšek